

(2) Provésti tento zákon náleží ministru spravedlnosti, vnitra a financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Dolanský v. r. Malypetr v. r.

Dr. Rašín v. r.

392.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 22. prosince 1922,

jmž se provádí § 84 zákona ze dne 11. července 1922, č. 242 Sb. z. a n., o pojištění u báňských bratrských pokladen.

Podle §§ 84 a 100 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 242 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

(1) V obvodech jednotlivých revírních rad, zřízených po smyslu § 16 zákona ze dne 25. února 1920, čís. 144 Sb. z. a n., slučují se nemocenská oddělení dosavadních bratrských pokladen, podřízených dozoru báňských úřadů, v jednu revírní bratrskou pokladnu. Pouze obvod českobudějovický přičleňuje se obvodu plzeňskému, takže plzeňská revírní bratrská pokladna je pro oba obvody pokladnou společnou.

(2) Obdobně se zřizuje pro Slovensko a Podkarpatskou Rus prozatím společná revírní bratrská pokladna.

(3) Tyto revírní bratrské pokladny sídlí: na Kladně, v Plzni, Trutnově, Mostě, Falknově nad O., Moravské Ostravě, Zastávce u Brna a Růžomberku; jejich obvody souhlasí — nehledě k předchozím výjimkám — s nynějšími obvody těch kterých revírních rad.

§ 2.

(1) Zároveň se slučují zaopatřovací oddělení všech dosavadních bratrských pokladen, podřízených dozoru báňských úřadů v Ústřední bratrskou pokladnu v Praze.

(2) Pokud nebyla zřízena u některých bratrských pokladen zvláštní oddělení nemocenská a zaopatřovací, provede potřebné rozdělení správní komise, zřízená pro Ústřední bratrskou pokladnu (§ 6 tohoto nařízení; § 84 zákona, odstavec 2.) na návrh správní komise

v Růžomberku a v dohodě s touto komisí. Nejde-li k dohodě, rozhodne ministerstvo veřejných prací.

§ 3.

Dnem vyhlášení tohoto nařízení přecházejí jmění, práva a závazky oddělení nemocenských na nové revírní bratrské pokladny a jmění, práva a závazky zaopatřovacích oddělení na Ústřední bratrskou pokladnu. Týmž dnem vstupují dosavadní bratrské pokladny do likvidace a provádějí svým dosavadním představenstvem dle dosud platných předpisů nemocenské a zaopatřovací pojištění až do ukončení likvidace a ustavení orgánů podle zákona, dále jménem a na účet příslušné nové bratrské pokladny za dozoru správní komise, pokud se týče dozorčího úřadu.

§ 4.

(1) Likvidace dosavadních bratrských pokladen provede správní komise (§ 6) podle zásad řádného hospodaření, zachovávajíc tato pravidla:

(2) Každá likvidující bratrská pokladna se stává ke dni sloučení účetní závěrky a výkaz o stavu a složení jmění, a to pro oddělení nemocenské a pro oddělení zaopatřovací zvlášť. Závazky a právní poměry, které nevznikly z poměru pojišťovacího mezi bratrskou pokladnou a jejími členy, budtež, pokud podle právní jejich povahy možno a jeví-li se to vhodným, zapraveny, po případě rozvázány.

(3) Pojistně-technická bilance, sestavená dle § 35 zákona ze dne 28. července 1889, čís. 127 ř. z., se nevyžaduje, dlužno však ke dni sloučení vykázáti pojistně-technickou hodnotu:

1. statutárních likvidních (napadlých) zaopatřovacích důchodů s vyloučením důchodů, přiznaných dle čís. nařízení ze dne 15. září 1916, č. 304 ř. z., případně dle zákona ze dne 24. května 1918, čís. 270 ř. z.,

2. nároků, vzniklých dle zákona ze dne 24. května 1918, čís. 270 ř. z., pokud její úhrada dle § 7 téhož zákona připadá na majitele závodu,

3. případného dobrovolného přídatkového pojištění (prémiovou rezervu),

4. pojištění krátkodobého dle § 91 (a následujících) zákona ze dne 16. prosince 1906, čís. 1 ř. z. z roku 1907, ve znění jeho novel,

5. ostatních zvláštních dávek bratrskou pokladnou přiznaných, případně převzatých.

(4) Dále vykáže se hodnotou ke dni sloučení schodek, jehož výše byla stanovena poslední pojistně-technickou bilancí a jehož úhrada opatrovala se zvláštními sanačními příspěvky, vybíranými dle ustanovení odstavce 3. §u 41 a) zák. ze dne 28. července 1889, č. 127 ř. z., ve znění zákona ze dne 17. září 1892, č. 178 ř. z.

(5) V případě, že majitel podniku převzal buď úplně nebo z větší části úhradu takto vykázaného schodku, budiž peněžní hodnota takového závazku ku dni sloučení napočtena a vykázána.

(6) Hodnoty pod č. 3., 4. a 5. uvedené buďtež ze jmění bratrské pokladny vyloučeny a svému účelu vyhrazeny.

(7) Likvidace se provede složením jmění a převzetím práv a závazků jednotlivých oddělení nově zřízenými bratrskými pokladnami.

(8) K žádosti podnikatelů, u kterých byly v den vyhlášení tohoto nařízení zaměstnány dvě třetiny tehdejšího počtu členů všech sloučených oddělení zaopatřovacích, po případě nemocenských, umožní jim nová bratrská pokladna nahlédnouti v potřebný materiál a poríditi nutné výpisy a opisy, aby si mohli na svůj náklad sestaviti technicko-pojišťovací bilanci dosavadních bratrských pokladen ke dni jejich sloučení. Žádost ta musí býti podána do jednoho roku ode dne vyhlášení tohoto nařízení u představenstva nové bratrské pokladny, po případě u správní komise (§ 6).

(9) Ostatní opatření, potřebná ve smyslu §u 84 zákona, učiní správní komise (§ 6) se schválením dozorčího úřadu.

§ 5.

Po ukončení likvidace a po převedení agendy na novou bratrskou pokladnu, prohlásí dozorčí úřad činnost dotčeného oddělení bratrské pokladny za skončenu. Veškeré spisy zrušených bratrských pokladen převezme příslušná revírní bratrská pokladna.

§ 6.

(1) Dozorčí úřad jmenuje pro každou revírní bratrskou pokladnu, vyslechnuv revírní radu a I. skupinu báňských společenstev, a není-li jí, vyslechnuv zástupce příslušejících podniků, devítičlennou správní komisi, jejíž funkční doba trvá až do ustavení orgánů nové bratrské pokladny v druhé hlavě zákona uvedených. Dozorčí úřad jmenuje zároveň pro každého člena správní komise po jednom ná-

hradníku. Aspoň 3 zástupci pojištěnců ve správní komisi a jejich náhradníci musí býti členy bratrské pokladny. Zřízenec likvidující bratrské pokladny aneb správní komise nemůže býti členem správní komise. Správní komise volí svého předsedu a jeho náměstka ze svého středu, a to jednoglasně. Neshodne-li se správní komise o volbu předsedy komise a jeho náměstka, vykonají tyto funkce — však bez práva hlasovacího — úředníci báňských úřadů, jmenovaní dozorčím úřadem.

(2) Obdobně se sestaví správní komise pro Ústřední bratrskou pokladnu. Do správní komise Ústřední bratrské pokladny lze povolati jako členy výjimečně i členy správních komisí revírních bratrských pokladen.

(3) Tyto komise rozhodují prostou většinou přítomných a jsou schopny se usnášeti za přítomnosti předsedy nebo jeho náměstka a 5 členů komise, po případě jejich náhradníků. Při rovnosti hlasů rozhodne předsedající.

(4) Správní komise předloží svůj jednací řád k schválení příslušnému dozorčímu úřadu. Vzorný jednací řád vydá ministerstvo veřejných prací.

(5) Působnost ve správní komisi jest funkcí čestnou; členové správní komise mají však nárok na náhradu za jízdné a stravné a zástupci pojištěnců, pokud jsou členy bratrské pokladny, vedle toho nárok na odškodné za ušlý výdělek z důvodu konání své funkce. Správní výlohy komise hradí na účet likvidačního jmění likvidující oddělení dosavadních bratrských pokladen v poměru počtu členstva.

§ 7.

(1) Dozorčí úřad vykonává státní dohled k bratrským pokladnám a správním komisím podle obdoby ustanovení §§ 68 až 71 zákona a je oprávněn — v zájmu správného a rychlého upravení poměrů ve smyslu zákona — doplniti, po případě změnit opatření správní komise.

(2) Zruší-li se správní komise dle obdoby 6. odstavce §u 68 zákona, převezme správu dozorčí úřad až do jmenování komise nové.

(3) Pro záležitosti revírních bratrských pokladen jest dozorčím úřadem příslušné báňské hejtmanství, pokud se týče vládní komisiarát pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě, pro ostatní záležitosti ministerstvo veřejných prací. Oba úřady jsou oprávněny delegovati některý z úřadů podřízených.

(4) Správní komise jsou povinny oznámiti každou schůzi dozorcímu úřadu s udáním deního pořádku aspoň 5 dnů předem.

§ 8.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Jeho provedením pověřuje se ministr veřejných prací.

Švehla v. r.

Habrman v. r.	Tučný v. r.
Dr. Rašín v. r.	Dr. Hodža v. r.
Novák v. r.	Malypetr v. r.
Srba v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Dr. Kállay v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Beneš v. r.	Udržal v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Markovič v. r.

393.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 22. prosince 1922,

jímž se prodlužuje a částečně mění vládní nařízení ze dne 19. prosince 1919, č. 660 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních k ochraně peněžních ústavů.

Podle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

Platnost nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. prosince 1919, č. 660 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních k ochraně peněžních ústavů, jehož platnost byla prodloužena vládními nařízeními ze dne 9. prosince 1920, č. 643 Sb. z. a n., a ze dne 19. prosince 1921, č. 468 Sb. z. a n., prodlužuje se i se změnami provedenými těmito nařízeními do 31. prosince 1923.

Článek II.

První odstavec §u 5 vládního nařízení ze dne 19. prosince 1919, č. 660 Sb. z. a n., ve znění článku II. vládního nařízení ze dne 9. prosince 1920, č. 643 Sb. z. a n., se pozměňuje a zní nyní takto:

„Zákaz plnění závazku (§ 2, č. 3.) týká se toliko pohledávek, které vznikly před vydáním zákazu, a byl-li by uvalen konkurs, náležely by do třetí třídy, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi do druhé nebo do třetí třídy

konkursních pohledávek. Těmž zákazu podléhají také úroky a ostatní příslušenství z těchto pohledávek, vzniklé i po jeho vydání.“

Článek III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedou je ministři vnitra, financí a spravedlnosti.

Švehla v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Dr. Rašín v. r.
Malypetr v. r.	Habrman v. r.
Dr. Beneš v. r.	Bechyně v. r.
Novák v. r.	Tučný v. r.
Stříbrný v. r.	Srba v. r.
Dr. Hodža v. r.	Udržal v. r.
Dr. Kállay v. r.	Dr. Markovič v. r.

394.

Zákon ze dne 20. prosince 1922

o služebních, odpočivných a zaopatřovacích požitcích civilních i vojenských státních zaměstnanců a zaměstnanců v podnicích, ústavech a fondech státních a státem spravovaných.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Díl I.

§ 1.

Služné aktivních státních úředníků, vysokoškolských profesorů, soudců, státních učitelů, vojenských a četnických důstojníků, jakož i vojenských úředníků, stanovené v článku I. § 1 zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., §§ 2 a 3 zákona ze dne 13. února 1919, č. 78 Sb. z. a n., a § 1, odst. 1. zákonů ze dne 19. března 1920, č. 186 a 195 Sb. z. a n.,

dále služné aktivních státních zaměstnanců, náležejících do kategorie podúředníků a zřízenců a služné aktivních gážístů mimo hodnotní třídy, stanovené v článku I. § 3 zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., a § 9, odstavci 1. zákona ze dne 19. března 1920, č. 195 Sb. z. a n., a článku I. zákona ze dne 13. července 1922, č. 232 Sb. z. a n.,

konečně služné aktivních definitivních četníků a četníků na zkoušku, stanovené v § 10, odstavci 1. zákona ze dne 19. března 1920, č. 186 Sb. z. a n.,